

RECU LL DE RECORDS DEL BARRI DE CAN PALET

extret del Taller Records de tota una Vida

Associació

El Llibre de la Vida

preservem els records de les persones

Recull de Records del Barri de Can Palet

Principis que compartim:

Cal preservar la memòria personal i col·lectiva dels nostres conciutadans.

Cal crear un sistema, obert a tothom, que permeti, a qui ho desitgi, deixar constància escrita o audiovisual dels seus records i experiències en l'àmbit familiar, social, cultural, laboral, etc.

Tots els ciutadans, sigui quina sigui la seva rellevància social, haurien de gaudir del dret a preservar la seva memòria per al coneixement de generacions futures.

La memòria particular de tots els ciutadans és un patrimoni col·lectiu que no podem deixar perdre i el fet de preservar-lo ens ennobleix i ens fa millors com a poble.

La nostra identitat individual, familiar, local o nacional és inseparable del coneixement i reconeixement del nostre passat i és, per tant, un deure individual i col·lectiu tenir-ne cura i establir sistemes que permetin transmetre la seva coneixença als nostres descendents.

Dedicatòria

Aquest recull de Records del Barri de can Palet s'ha extret del Taller Records de tota una Vida, realitzat al Centre Cívic de can Palet els dies 21 de març, 4 d'abril i 9 de maig de 2017.

Volem dedicar aquest llibre a tots els que van ajudar a que el barri de can Palet és consolidés i agafés el protagonisme que sempre ha tingut dins la ciutat de Terrassa.

Igualment a totes les persones que van fer possible la realització d'aquest taller.

Associació El Llibre de la Vida

www.llibredelavida.com

Participants

Agraïm a tots els participants del Taller que han volgut compartir els seus records, ajudant així a la seva preservació i en especial als que han admès sortir referenciats en aquest llistat i que han donat permís per a la utilització de les fotografies que han aportat i que il.lustren aquest llibre.

Relació dels participants:

Sra. Teresa Sellarès Grau

Sra. Adelaida Estrada Cardona

Sra. Florentina Parera Alzuria

Sra. Nuria Buixadé Camats

Sra. Maria Ollé Alzuria

Sra. Antonia Hernández

Sr. Manuel Ávila Lorca

La propietat de les imatges cedides pels participants del Taller és seva i s'ha cedit el seu ús només per a la publicació d'aquest recull, quedant expressament prohibida la seva còpia o utilització per a altres finalitats.

Índex

Taller Records de tota una Vida Pàgina 7

Recull dels Records Pàgina 8

1. El primer que recordeu 8
2. Els Jocs de la infantesa 13
3. Les primeres botigues 15
4. El primer treball 16
5. L'escola de petits 17
6. La Rierada del 62 18
7. Què ens heu portat que us generi algun tipus de record? 20
8. Què recordeu que es menjava a casa vostra? 21
9. Quins altres records us han vingut al cap? 22
10. Què recordeu de les cases on vivíeu? 24

Agraïments Pàgina 26

El Taller Records de tota una Vida

El “Taller Records de tota una Vida” és una proposta d’estimulació cognitiva que ajuda a la gent gran a recordar, de manera natural, experiències passades amb la finalitat d’ajudar a estimular la seva capacitat d’autoreconeixement alhora que contribueix a mantenir la seva identitat i a rememorar el què va passar en la seva vida.

La finalitat del Taller és induir a les persones participants cap a la seva memòria emocional i propiciar-ne els records personals positius. D’aquesta manera, el que es pretén és afavorir l’àmbit psicològic, socio-relacional i emocional dels participants.

El Taller “Records de tota una Vida”, no pretén només l’estimulació de la memòria biogràfica de les persones (memòria episòdica) sinó que cerca la potenciació del relat d’esdeveniments de les seves vides, les seves anècdotes i moments significatius, per tal d’aconseguir el plaer o la satisfacció de reviure aquests records.

Recull de Records

Cal indicar que tot el que està *en cursiva* és una transcripció literal dels records que es van explicar al taller.

1 Què és el primer que recordeu de quan vàreu arribar a can Palet?

- Jo tinc records de quan encara hi havia aquells camins de carro on hi passaven els carros tibats pels cavalls. També les vinyes on anava a collir raïm, ja que teníem un veí que en tenia una al darrera de casa i recordo que per adobar el camp, amb portadores hi tiraven la xena que recollien dels pous morts de les cases.

- A l'hora de collir el raïm i de trepitjar-lo també hi anava i recordo que per fer-ho ens posàvem amb els peus nus dins d'un cup i gràcies a unes cordes que penjaven del sostre t'hi agafaves per no relliscar. No gaudia poc la canalla quan ens deixaven trepitjar-lo.

Els camps de can Palet

Recull de Records del Barri de Can Palet

- Puc dir que la casa on tenien aquest cup era al carrer Colom 311 ja que era just la del costat de casa meva, que era la 313. Aquestes cases eren conegudes com les cases barates i darrera de moltes d'aquestes cases la gent hi tenia vinyes i petits camps de conreu. La resta recordo que eren boscos, per exemple, la zona que avui coneixem com a Glories Catalanes.

- Jo recordo que vaig néixer al carrer Vallparadís i cap al 1938 vàrem haver d'anar a viure a una casa que li deien "la bomba de l'aigua" situada prop del cementiri nou (des d'aquesta casa i amb una bomba es donava aigua a cal Fontanals i a cal Roca i Pous) i, tot i que jo era petitona, recordo molt bé que el meu pare llavors era a la guerra i que al finalitzar va ser empresonat a la Model durant molts anys i que poc després de sortir-ne va morir. D'ell encara guardo les joguines que em feia aprofitant trossos de fusta i pinyols de fruita. En una de les caixetes de fusta que em va fer hi ha dibuixada la casa de la "bomba de l'aigua".

- El meu pare treballava a la central elèctrica de can Barba i recordo que els pagesos del voltant li donàvem raïm que ell ens portava a casa on l'esperàvem els sis fills que tenia. Quatre érem fills de la seva primera

Caixeta de fusta amb el dibuix de la casa de la "bomba de l'aigua"

Recull de Records del Barri de Can Palet

dona que va morir jove, als 30 anys, i els altres dos els va tenir amb la seva segona esposa, 16 anys més jove que ell i que sempre va ser un desastre de muller ja que no tenia cura dels fills i jo em vaig haver de cuidar des de ben petita dels meus germans. Vaig néixer al carrer Bartrina de Terrassa i quan encara era petita amb la meva germana més gran vàrem anar, en temps de guerra, una temporada a collir olives prop de Lleida i recordo que vaig muntar amb un burro i que per culpa de l'explosió d'una bomba es va espantar i jo agafada de les seves orelles no vaig parar de córrer fins arribar al poble.

- Acabada la guerra vàrem anar a viure poc temps a prop de les Escoles però la mare, que treballava de minyona a casa dels Matalonga, del carrer Topete, es veu que va agafar alguna cosa i la van acomiadar. Això va provocar que haguéssim de marxar de casa i n'ocupéssim una d'abandonada al barri de can Palet, fins que el pare va trobar feina a la Masia de can Torrella on ens hi vàrem traslladar a viure.

- Jo vaig arribar a can Palet als 27 anys, a una casa del carrer Eugeni Ferrer i Dalmau que eren unes edificacions fetes pels treballadors del cal Freixa i recordo que al carrer del costat, el Concepción Arenal, hi havia la casa dels enterraments i que la paret de l'habitació on dormia donava al costat d'on guardaven les caixes dels morts. Recordo molt bé que llavors del meu carrer fins a la carretera de Montcada, a l'altura a on hi havia ca l'Arimany, tot era un camp.

Recull de Records del Barri de Can Palet

- El meu pare es va fer la casa al costat de l'actual Centre Cívic i recordo el camp de blat que hi havia davant de casa i on m'amagava quan jugava a cuc i amagar. Als 8 anys vaig deixar el barri per anar a viure a Veneçuela i fins l'any 1964 no vaig retornar a Terrassa. Al 64, al carrer, hi havia 3 o 4 cases més però la resta eren camps. El camp on de petita m'amagava va esdevenir el camp de futbol del Sant Josep i al seu costat hi havia el bar Tibidabo, que és on es canviaven els jugadors.

- Jo vaig néixer a Montefrio, Granada, i quan tenia 6 anys vaig arribar a Ullastrell i poc després ens vàrem traslladar a la Cogullada de Terrassa. Llavors anava al col·legi Torrella de la Rambla i vaig fer forces amics de can Palet. Molts dies anava a jugar amb ells als boscos del costat de la Masia de can Palet o a la part de sota on hi havia els horts. També recordo que jugàvem al cementiri vell que ja s'havia començat a traslladar i hi havia un munt de caixes de morts desballestades.

Vinyes de can Palet

Recull de Records del Barri de Can Palet

Amb bicicleta al horts d'una casa de can Palet

- Quan tenia 17 anys en un ball que es feia al garatge del Autocars Gómez vaig conèixer a la que seria la meva muller i que llavors només tenia 15 anys. En aquest garatge s'hi feien els balls de Festa Major, l'envelat que llavors en dèiem i recordo que estava al costat de la Fundició Puntí (cal indicar que algú explica que de més antic els balls es feien a cal Missert).

- A nosaltres ens agradava anar a ballar i alguns diumenges anàvem a la font del Frare i a la font de la Sagrera, on s'improvisaven balls amb algú que portava un acordió.

- Jo recordo que anava a ballar a les Fonts i que hi anàvem a peu amb les amigues. Era en un bosc on avui hi ha la gasolinera de l'entrada de les Fonts i en el que hi havia una mena de "merendero" on es tocava música amb un "pianillo" i on la gent també hi anava els diumenges a fer l'arròs amb família.

- I no em dieu que mai havéu anat a robar fruita?.

2 Quins jocs recordeu de la vostra infantesa?

- Jo recordo que tenia una tieta molt seriosa que m'obligava a fer punta de coixí i fins que no acabava la feina que m'havia posat no podia anar a jugar amb les amigues que no paraven de dir-me: quan acabaràs?

- Jugàvem a fer guerres amb els del Camp del Mono a base de pedres i canyes que fèiem servir com a llances.

- Fèiem entremaliadures i, amb les amigues, jugàvem a trucar portes i amagar-nos per riure'ns de la pobra dona que sortia a veure qui havia trucat i també anàvem a buscar lledons d'un gran lledoner que hi havia a la Masia de can Palet. Els lledons primer ens els menjàvem i després fèiem servir els pinyols per llançar-los amb una canya que nosaltres mateixes ens fèiem.

- Els jocs que recordo més són, a cuc i amagar, al pare carbasser, a saltar a corda, als quatre cantons, a arrencar cebes i al rasca vi on un grup es posava ajupit i els altres els saltaven a l'esquena tot cantant: rasca vi, rasca vi, quan et cansis digues fava i llavors feien la cantarella de mango, mediomango i mangoentero mentre es tocaven les parts del braç, i si els que estaven a sota endevinaven quina part es tocava llavors s'intercanviaven les posicions.

Als carrers de can Palet

Recull de Records del Barri de Can Palet

De joguines poques n'hi havia, però algú recorda:

- Jo tenia unes nines que s'anomenaven Pepa i que eren o de cartró o de roba. Només les nenes més riques podien tenir nines de porcellana o més sofisticades i també recordo que la marca de xocolates La Tanca regalava una figureta d'un negrito.

- En aquella època la gent tirava les coses en una mena de femer i amb una amiga hi vàrem anar i amb dues paelles velles ens vam construir una mena de carret.

- Jo em construïa unes xanques amb llaunes de conserves i recordo que de petit saltàvem la riera amb una canya com si fos una perxa de saltador.

- Jo jugava amb un cabàs de vímet ple d'ampolletes plenes d'aigua a vendre colònies.

Una anècdota divertida ens diu:

- Recordo els quatre germans Subirana i que una vegada un d'ells va anar al femer i va trobar una mena de gibrella que va decidir posar-se al cap en forma de casc amb la mala fortuna de que li va quedar encasquetada i no se la podia treure, fins que amb l'ajuda d'unes tisores de podar el van poder alliberar. Aquests Subirana recordo que triaven borra i llana amb unes cistelles molt grans que en una altra època de l'any es feien servir per anar a cercar la ginesta i fer les catifes de flors de Pasqua.

3 Quines primeres botigues del barri de can Palet recordeu?

- *La Pepeta de la llet, ca la Mundeta, un carboner, el Leonart del carrer Agricultura on venien ous de les seves gallines, el “mercadillo” del carrer Azorín que va ser el primer del barri, la bodega Sant Josep a la carretera de Montcada, el bar Tibidabo, ca l’Arimany, el Viciàna, can Nisset on venien llet, el forn de la Clariana i el de cal Armengol, la pastisseria Puig del carrer Agricultura i la Divina Pastora a la carretera de Montcada, el Ramon dels Ous, entre d’altres.*
- *A les 4 carreteres al costat de la Font hi havien unes parades: una de peix i tres de carn.*
- *La casa de noies maques anomenada El Gurugú, que hi havia al costat del burot de la carretera de Montcada, on després s’hi va posar un quarter de la Guardia Civil.*
- *Recordo que llavors es venia el gel amb un carro i que el tallaven en peces d’una pesseta, tot i que a casa teníem un pou i el pare sempre hi baixava els aliments per tal de mantenir-los en fresc. També hi havia cases que compartien el pou que era situat al mig dels dos patis.*
- *Hi havia un senyor que anava amb un carretó i venia colònies a granel per les cases”. “També hi havia un tal quinquillero, un xicot que anava amb un cistell gros i portava coses com de merceria per vendre per les cases.*

- *Recordeu el pellaire de la barba? Dons el seu fill era amic meu i anàvem a can Bosc i en aquella casa vella hi assecava les pells. Aquella casa també era coneguda com la casa de la por pels nens que s'hi acostaven. El pellaire! cridava pel carrer mentre passava damunt la seva bicicleta i li cantàvem una cançó: El pellaire de la Barba s'ha comprat un violí, per a fer ballar les noies el diumenge el dematí.*

4 **Quin va ser el vostre primer treball?**

- *Nuadora a cal Sala i Badrinas.*
- *Teixidora a cal Freixa.*
- *Feia rodets al Terrassa Industrial, però com que vaig començar de molt petita, recordo que ens tancaven per evitar que els inspectors ens localitzessin.*
- *Teixidor a cal Sainz, prop del carrer Lepanto.*
- *Cal dir que al barri llavors hi havia moltes empreses amagades.*

Treballant a la fàbrica tèxtil Laborlana de les 4 carreteres

5 A quina escola vàreu anar de petits?

- Jo recordo anar a l'Asil Busquets.
- Jo a ca la senyora Maria, que es cuidava de la canalla petita a casa seva, al carrer del Gall i a on també s'hi ensenyava a cosir.
- A l'escola Torrella, d'on recordo un filat que separava la part dels nens i de les nenes.
- A l'escola de senyoreta Adelina" del carrer Topete.
- A ca la senyora Sato, del carrer Menéndez y Pelayo, de la que recordo que tenia un fill molt dolent i que ens picava el cap amb la seva mà.
- Jo vaig participar molts anys al Grup Congost de la Parròquia.
- De l'escola recordo unes guardioles a l'escola on es recollien diners pels negrets.
- A la meva escola, a la mateixa classe, estaven barrejats nens i nenes de diferents edats.

Fotos de l'escola parroquial de Sant Josep

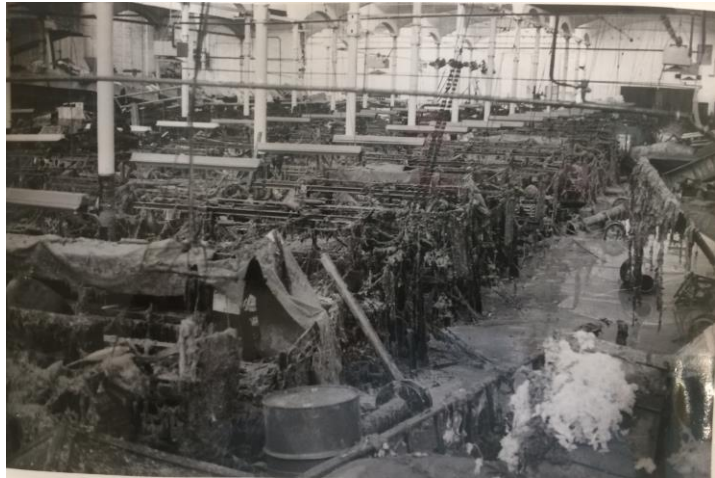
6 Què recordeu de la Rierada de l'any 1962?

Una senyora explica que ho va passar molt malament i ens diu:

- *El meu marit treballava a cal Amorós i Muntaner que estava a la Rambla. Al ploure fort, jo i la mare vàrem decidir anar cap a casa mentre queia aigua a bots i barrals. Tot i haver pensat en anar a buscar al pare, la tieta ens ho va impedir degut a la forta tempesta que hi havia.*

- *A quarts de 3 va arribar el pare ben xop i ens va explicar la gran desgràcia que havia viscut. La rierada s'havia emportat varies treballadores (en van morir vuit) i ell, amb d'altres, es van salvar per enfilar-se a l'embarat i finalment poder sortir per la teulada.*

- *Va ser terrible, recordo que hi havia un que venia melons prop del pas a nivell de la Rambleta i se'l va emportar l'aigua.*

Interior de fàbrica després de la rierada

Recull de Records del Barri de Can Palet

I sobre això un senyor aclareix:

- *La meva mare treballava a l'empresa Porta i escombrava al Doré, el Catalunya, el Principal i ella estava aquell dia escombrant al Doré i recordo que aquell dimarts jo estava allí amb la meva mare i al senyor de la parada de melons el vaig ajudar a muntar la parada pel "mercadillo" de l'endemà. Aquell senyor tenia un camió molt vell i dormia a la parada i per això el va agafar l'aigua i va morir emportat riera avall.*
- *Al barri de can Palet, al quedar més alt, no es va morir ningú però sí que recordo que per davant de casa l'endemà hi circulava gent amb roba a les mans que semblava que no sabien on anar.*
- *Llavors vivia al carrer Aragó, a un altre barri, i allí l'aigua va arribar a més d'un metre d'alçada i va fer malbé tot el que hi havia a les cases per culpa de l'aigua i el fang.*
- *El meu pare, quan passàvem prop de la riera, deia que quan vingués una riuada totes aquelles cases se les emportaria l'aigua.*
- *Nosaltres vàrem tenir un gosset que ens el van donar els de la funerària i que havia quedat orfe en la rierada.*
- *L'únic que va quedar afectat al barri va ser el pont del Gall, que va quedar sense baranes.*

7 Què ens heu portat que us generi algun tipus de record?

- Jo he portat unes fotografies de les vinyes que hi havia al darrera de casa i una altra del carro que tenia el pare.

- Jo un escrit que explica el perquè era conegut amb el nom del Pont i el carrer del Gall i en ell explica que a la carretera de Montcada, per salvar el torrent, es va vestir un pont que la veu popular va anomenar del Gall. L'origen ve del 1876 ja que un terrassenc anomenat Miquel Capella i de sobrenom el Gall, va fer construir 6 cases a l'altra banda del torrent de Vallparadís que també eren conegudes com les cases del Gall.

- Jo una imatge de l'únic taxi que hi havia a can Palet i de fet un dels pocs cotxes que en aquella època hi havia al barri. El lloc més proper per posar gasolina era un sortidor que hi havia al costat del Bar de cal Codina de les quatre carreteres i recordo que just a l'altra banda del carrer Topete i en front mateix hi havia el Bar Monumental.

- Jo he portat totes les joguines que el meu pare em va fer durant el temps que va estar empresonat a la Model, després de la guerra civil.

Taxi en la primera comunió

8 Què recordeu que es menjava a casa vostra?

- En aquells anys el menjar més normal era verdura i sopes i el que abundava més eren els cigrons i les truites perquè era el més barat i el bacallà amb samfaina ja que en aquells temps el bacallà no era gens car.

- Hi havia cases que cuinaven amb cuina econòmica, però molts només tenien un fogonet de murri.

- Jo recordo que, després de la guerra, el dia que tocava sardines, a les petites ens la feien partir per tres i a la que li tocava el cap ja m'explicaràs.

- Nosaltres teníem un camp on hi collíem blat i per moldre'l ens vàrem comprar un molí entre nosaltres i ca la Creu. Hi molíem 5 quilos de blat cadascú a la setmana fins que un tal Armengol es va oferir a canviar-nos tant blat com li portéssim per farina i ens va ajudar tant que li hauríem d'haver fet un homenatge. Aquest Armengol estava on avui hi ha el forn de cal Carné.

- A casa no anàvem a comprar a la pastisseria i ens fèiem nosaltres uns braços de gitano de nata i de vegades la mare feia un pastís anomenat Florentina.

Dia de la Mona

9 Quins altres records us han vingut al cap?

- Jo recordo que per Festa Major s'havia triat la pubilla del barri i no se si una o varies vegades s'hi va fer un concurs de vestits de paper.

- Al barri, quan va haver-hi les fortes emigracions, també s'hi van construir barraques en diferents indrets i al carrer Sindicat, darrera unes oliveres, recordo que hi havia gent que vivia en una mena de cova i un tiet meu els va acollir durant un temps, doncs anaven plens de misèria i tenien varis fills petits.

- També eren habituals els rellogats. Vivien tota una família dins una única habitació amb una cuina per totes les habitacions de la mateixa casa i jo recordo haver-hi vist fins a 8 persones vivint juntes en la mateixa cambra.

- En aquella època és veritat que la gent vivia en unes condicions dolentes, però el que sí que hi havia era feina per a tothom qui volgués treballar i fins i tot la gent podia tenir més d'un treball o fer hores extres.

- Els meus pares van anar de Barcelona a viure al carrer Colom el 1912 i les cases on van anar a viure eren arrenclerades i totes iguals.

Diferents generacions al barri

Recull de Records del Barri de Can Palet

- *Quan jo era petita als carrers hi havia faroles de gas i un senyor les havia d'encendre cada nit i també recordo que hi havia un vigilant que era molt maco i quan sortíem a la fresca de vegades el convidàvem a menjar el que trèiem per nosaltres.*
- *Aquest vigilant cridava als que s'havien de llevar més matiners, de manera que el que s'havia de llevar a les 4, el vigilant el trucava a la porta amb una mena de pal que portava, perquè no fes tard a la feina. Jo recordo que, per exemple, si plovia, feia una cantarella que deia – és tal hora i esta plovent! –.*
- *Vull destacar que llavors hi havia molta germanor entre els veïns i, a la tarda, quan vesprejava sortíem al carrer i recordo que alguna vegada havia passat per davant de casa i li dèiem - si vol entrar a ca la Josefina pot entrar- i ell ho havia fet més d'una vegada, per menjar-se un bon plat de verdura arreglada amb una mica de cansalada, de la Josefina i el Damián.*
- *Una vegada els porcs que teníem a casa se'ns van emborratxar amb les restes del raïm que havíem premsat en una premsa del carrer de Sant Valentí i encara recordo que quan els havíem de portar a l'escorxador – en dèiem el matadero- els portàvem a peu per la carretera amb l'ajut d'una canya llarga.*
- *Recordo que anàvem a can Parellada i que allí hi baixava un rec d'aigua molt clara d'una mina i que ens hi aturàvem a berenar o a sopar. Llavors el camí per arribar-hi passava pel mig de vinyes i boscos. El bosc que hi havia prop de can Palet era molt espès i amb unes grans alzines que no deixaven ni veure el cel.*

10 Què recordeu de les cases on vivíeu?

- Les cases barates, on jo vivia, eren només d'una planta amb 3 habitacions, un menjador, una cuina, el safareig i una comuna al pati i per rentar-se una palangana al terra. I per rentar la roba una pala de fusta ja que de rentadores no n'havíem vist mai cap.

- Per escalfar-nos teníem un braser de carbonet i l'únic que estava calent eren les cames.

- A casa, al pati, teníem un galliner i a més uns terrenys que havíem comprat als amos de la Masia de can Palet i una vinya arrendada just on ara hi ha els cinemes del Parc Vallès.

- Jo recordo que durant la guerra civil, el pare va construir un refugi en un forat que havia fet abans per guardar-hi patates. Però com que no hi va haver bombardeigs, el refugi va quedar sense utilitzar fins els dia que vàrem començar a sentir bombes cap a la zona de les Martines. Recordo que aquell dia ens vàrem posar a cavar el refugi per fer-lo més fondo i llavors les dones folraren les portes amb sacs per evitar la humitat i amb uns taulons varen fer un sostre. A dins encara hi havia com un amagatall per les més jovenetes ja que hi havia molta por del que podien fer els moros quan arribessin a les cases. En un prestatge hi teníem pots amb verdura feta, tall amb oli i aigua. Recordo que quan portàvem unes hores amagats va venir una veïna a avisar-nos que ja havien entrat els nacionals i tot havia acabat i ens va semblar impossible que en realitat no hagués passat res.

Recull de Records del Barri de Can Palet

- Si que recordo un avió que li dèiem la Pava que passava per damunt de les cases i no se si era aquest o un altre però al carrer dels Àngels, on hi havia un manyà, va caure un avió i hi va estar molt temps fins que no el van treure.

- El pitjor de les cases és que no tenien clavagueres i tot anava a parar a un pou mort que s'havia de buidar de tant en tant i la pudor que hi sortia era molt forta. Si passaven les portadores per dins de casa durant uns dies la fortor no se'n anava. Aquestes portadores plenes de xena les abocaven a la vinya per adobar-la.

- Llavors a totes les cases hi havia pous i patíem moltes humitats.

Entrevista Canal Terrassa

Joguina feta amb pinyols

Dia de platja

Agraïments

Persones i entitats que ens han ajudat o hi han col·laborat:

Entitats:

- Ajuntament de Terrassa – Departament de la Gent Gran
- Centre Cívic de Can Palet – Espai on es va realitzar el Taller
- Club Gent Gran de can Palet
- Canal Terrassa – Entrevista als participants

Persones de l'Associació que van participar en la dinamització del Taller:

- Jaume Sabaté - President de l'Associació
- Santi Rius - Secretari de l'Associació
- Manel Barón - Tresorer de l'Associació

Canal Terrassa @CanalTerra...

Un taller de memòria del @llibredelavida ajuda a la gent gran a recuperar els records del seu barri de #Terrassa ow.ly/Qh9X30aBkST

Recull de Records del Barri de Can Palet

Associació
El Llibre de la Vida
preservem els records de les persones

Ajuntament de
Terrassa

TERRASSA
ciutat amiga
de les
persones grans

